

ΕΤΟΣ 65ον

8 Ιανουαρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 2 (3319)

ΑΠΕΙΡΗ Η ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΙΣΜΑΤΩΝ

Στή σημερινή αποστολική περικοπή, αγαπητοί μου αδελφοί, άπευθυνόμενος προς τούς Έφεσίους ό Άπόστολος, κάνει λόγο για τά ποικίλα χαρίσματα, τά όποια ως πνοές του Άγίου Πνεύματος άρμόζουν και οικοδομοϋν τό σώμα τής Έκκλησίας.

Στόν καθένα ξεχωριστά

Μέ διαφορετικό τρόπο, «διαφοροτρόπως», έχει ό Θεός στολίσει τόν κάθε άνθρωπο. Διαφορετική κληροδοσία στόν καθένα. Αυτό όμως δέν συμβαίνει για νά προκαλοϋνται έντάσεις και διαξίφισμοί, ζήλιες και άντιπαλήττες πού πληγώνουν τό σώμα τής Έκκλησίας, τόν ίδιο τόν Χριστό, αλλά για νά συμπληρωνόμαστε οι άνθρωποι μεταξύ μας. Έκείνο πού δέν έχει ό ένας, τό έχει ό άλλος. Έτσι, μέσα στην Έκκλησία «συναντιόμαστε» επί τό αυτό, άρα άλληλο-οικοδομούμαστε μέσα στό πρόσωπο του Χριστού. Τοϋτο έπιπλέον προϋποθέτει νά ανακαλύψουμε ό καθένas τά χαρίσματά του· και αυτό έργο τής Χάρης είναι.

Σέ άλλον δίνει σοφία, άλλος έρμηνεύει τίς Γραφές, άλλος άνακρίνει τούς λόγισμούς, άλλος είναι πολύγλωσσος, άλλος διαθέτει έκπληκτική μνήμη, άλλος είναι καλλιτεχνική φύση, άλλος έχει άδιάλειπτη προσευχή, άλλος δείχνει άξιοζήλητη ύπομονή σε δύσκολες καταστάσεις, άλλος είναι χαριέστατος και ένδυναμώνει τούς δυσκολεμένους, άλλος έλκει τούς άναγκεμένους, άλλος μελετάει πολύ και μέ εύκολία, άλλος συγγράφει, άλλος διαθέτει τό χάρισμα τών δακρύων, άλλος άγρυπνεί, άλλος είναι υπόδειγμα ταπείνωσης, άλλος έχει διαρκή μνήμη θανάτου, άλλος ποιμαίνει και διοικεί, άλλος κηρύττει και προφητεύει, άλλος θαυματοργεί μέ λόγο και έργο.

Σίγουρα δέν είναι εύκολη υπόθεση ή διαχείριση τών χαρισμάτων. Άσφαλί-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έφ. δ' 7-13)

Γιά τήν οἰκοδομή τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ

Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· «Ἀναβάς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις». Τὸ δὲ «ἀνέβη» τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβάς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

ζεται κανεῖς, ὅταν τὰ καταθέτει στὴν τράπεζα τῆς Ζωῆς καὶ ἀναθέτει στὸν Κύριο μὲ ταπεινώση νά τόν κατευθύνει.

Ἐφορμὴ δοξολογίας

Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο τὰ χαρίσματα ἐνὸς ἐκάστου γίνονται ἄφορμὴ νά δοξάζουμε τὸν Θεό, νά τόν εὐχαριστοῦμε πού μᾶς τὰ ἐμπιστεύθηκε καὶ νά τοῦ ζητοῦμε νά διαθέσει Ἐκεῖνος, ὅπως νομίζει καλύτερα, τίς «καταθέσεις» μας. Ὁ ἄνθρωπος καταθέτει καὶ ὁ Θεὸς διαθέτει μὲ τρόπο πού Ἐκεῖνος γνωρίζει. Σκοπὸς εἶναι, ὅπως μᾶς ἴσκει τό κείμενο, «ὁ καταρτισμὸς τῶν χριστιανῶν» (4,12), ὥστε μὲ τὴ διακονία αὐτή, νά οἰκοδομεῖται τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή ἡ Ἐκκλησία του.

Ἔτσι ὁ ἄνθρωπος προχωράει στό καθ' ὁμοίωσιν καὶ ἐμπιστευόμενος τὸν Κύριο γίνεται ἓνας μικρόθεος ἐπὶ τῆς γῆς. Ὅπως ὁ δωρεοδότης Κύριος «ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν», δηλαδή νίκησε κατὰ κράτος τὸν σατανά καὶ τὸν θάνατο, ἔτσι καὶ ὁ δωρεοδέκτης πιστὸς ἀγωνιζόμενος χριστιανὸς, στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ὑπερβαίνει τὸν θάνατο καὶ τίς δαιμονικὲς πλεκτάνες καὶ γίνεται ἄφορμὴ ὁ ἴδιος νά βρίσκουν σέ αὐτὸν τὴ χαρὰ καὶ τὴ χάρη τοῦ Χριστοῦ οἱ πλησίον του ἄνθρωποι. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ὁσιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, λέγοντας ὅτι σκοπὸς τῆς ζωῆς τοῦ χριστιανοῦ εἶναι ἡ ἀπόκτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ ὄντας ὁ ἴδιος «πεπληρωμένος» μὲ τίς δωρεές του, ἀναγνωρίζοντας ἐπιπλέον καὶ τὴ χριστοεῖδεια τῶν δωρεῶν του, ἀπευθυνόταν σέ κάθε ἄνθρωπο, χρησιμοποιώντας τὸν νικητήριο παιάνα: «Χριστὸς ἀνέστη, χαρὰ μου!» Ἡ κάθετη ἀντίθεση μὲ τὸν ὑπαρξιστὴ φιλόσοφο Σάρτρ, ὁ ὁποῖος συχνὰ ἔλεγε «ὁ ἄλλος εἶναι ἡ κόλλησά μου», πρέπει νά μᾶς προβληματίσει, ὅχι γι' αὐτὸν, ἀλλὰ γιὰ ἐμᾶς, θέτοντας σέ σωτήρια ἀμφισβήτηση τὴ δική μας πνευματικὴ κατάσταση. Γι' αὐτὸ καὶ μᾶς ἀνακουφίζει ἡ θερμὴ παράκληση τοῦ Ἀποστόλου γιὰ λογαρια-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, εἰς τόν καθένα ἀπό μᾶς ἐδόθηκε ἡ χάρις σύμφωνα πρὸς τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο λέγει, Ὅταν ἀνέβηκε εἰς τὰ ὕψη ἔλαβε αἰχμαλώτους καὶ ἔδωκε δῶρα εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Τὸ δὲ ἀνέβηκε, τί σημαίνει παρά ὅτι καὶ κατέβηκε πρῶτα εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ἐκεῖνος πού κατέβηκε εἶναι αὐτός πού καὶ ἀνέβηκε ὑπεράνω ὄλων τῶν οὐρανῶν, διὰ νὰ γεμίσῃ τὰ πάντα. Καὶ τὰ δῶρά του ἦσαν: μερικοί νὰ εἶναι ἀπόστολοι, ἄλλοι προφῆται, ἄλλοι εὐαγγελισταί, ἄλλοι ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, πρὸς τόν σκοπὸν νὰ καταρτίσουν τοὺς ἁγίους, διὰ τὸ ἔργον ὑπηρεσίας, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρις ὅτου φθάσωμεν ὅλοι εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς πλήρους γνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς τὸ μέτρον τοῦ τελείου ἀναστήματος τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βεῖλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κοινδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

σὸ τῶν Ἐφεσίων καὶ ἄρα καὶ γιὰ δικό μας, στήν ἄπειρη δόξα καὶ τὸν ἄπειρο πληῶτο τοῦ Κυρίου, νὰ ἐξαποστείλῃ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα γιὰ νὰ γεμίσουμε δύναμη στὸν ἐσωτερικό μας ἄνθρωπο.

Ἡ ἐνότητα τῆς πίστεως

Ταπεινούμενος καὶ πάσχων ὁ ἄνθρωπος, ὑπομένοντας μὲ ἐκκλησιαστικό, ὄχι θρησκευτικό, ἐγωιστικό, φίλαυτο, φαρισαϊκὸ τρόπο βασικά τὸν ἑαυτὸ του καὶ κατόπιν τοὺς ποικίλους πειρασμούς καὶ ἀντιξοότητες πού συναντᾶ στό διάβα τῆς ζωῆς, βρίσκει παρηγορία ἀδάπανη τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ.

Στὴ θεία Λειτουργία ἐνωνόμασε μὲ τὸν Θεό, ἄρα καὶ μεταξύ μας γινόμαστε συγγενεῖς «ἐξ αἵματος», ἐφόσον τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου κυλάει στό σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ μας. Μὲ μία κοινὴ πίστη, ἓνα Βάπτισμα, ὑπὸ ἓναν κοινὸ Κύριο, μέσα σὲ ἓνα κοινὸ σκάφος, τὴν «ναῦν τὴν ἀπὸ κατακλισμοῦ σώζουσαν», διαπλέουμε τὸν χῶρο καὶ τοὺς αἰῶνες καὶ «ἤδη καὶ ὄχι ἀκόμη» μετέχουμε τῆς Βασιλείας.

Ὅσο ὁ ἄνθρωπος λαχταράει, ἀδημονεῖ νὰ ζεῖ καὶ νὰ μετέχει στὴ θεία Λειτουργία, τόσο καὶ πιὸ λειτουργημένος γίνεται, ἓνα «μηχάνημα» τῆς θείας Χάριτος. Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οὐρανοδρόμος, ἀφήνει τὰ κάτω, τὰ ἄνω φρονεῖ, «τοῖς ἄνω συνάπτεται, ἐκεῖνα νοεῖ». Μεθλητικίζνεται πνευματικά καὶ ἀνάλογα μὲ τὸ μέτρο τῆς «χωρητικότητάς» του παύει νὰ εἶναι πνευματικῶς νήπιον πού ἄγεται καὶ φέρεται ἀπὸ πλανημένες διδασκαλίες ἀνθρώπων, καὶ φθάνει σὲ μέτρα ὑψηλῆς πνευματικῆς ὠριμότητος καὶ προόδου ἀσταμάτητης, ἢ ὅποια ἀρχίζει ἀπὸ ἐδῶ καὶ συνεχίζεται καὶ ἐδῶ, στό ἐνθάδε, ἀλλήλα καὶ ἐκεῖ, στό ἐπέκεινα.

Δέν ταράσσεται ἀπὸ ἐσχατολογικά παραληρήματα πολλῶν δῆθεν «φωτισμένων» πού ἀφθονοῦν στίς μέρες μας, διότι ἐκ πείρας γνωρίζει ὅτι ὁ Χριστός

8 Ιανουαρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ
Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας· Κύρου καί Ἀπικίου πατριαρχῶν Κων/πόλεως.
Ἦχος: δ΄ – Ἑωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ΄ 7-13 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. δ΄ 12-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Ιανουαρίου, ΙΒ΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Κολ. γ΄ 4-11. – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιζ΄ 12-19.

νίκησε τόν θάνατο καί, ἐπειδή ἐνώνεται μέ τόν Χριστό, εἶναι ἔτοιμος νά ἀναχωρήσει, βέβαιος ὅτι τοῦ ἐτοιμάστηκε τόπος ἀνακούφισης, ἀνάψυξης, ἀνάπαυσης καί σαββατισμοῦ. Ἔτσι, μέσα στήν ἀγκαλιά τῆς Ἐκκλησίας ζεῖ κάθε στιγμή τά ἔσχατα, γι' αὐτό καί ζεῖ τά παρόντα ὅσο κανεῖς ἄλλῃσ· συνεπῶς, δέν τρομοκρατεῖ τοὺς ἄλλῃσ μέ τά δεινά πού ἔρχονται, ἀλλῆ, χωρίς νά φεύγει ἢ προσοχή του καί ἀπό αὐτά, σείει τή γῆ τῆς καρδίας του καί τοὺς οὐρανοὺς μέ τή φλογερή προσευχή του παρηγορώντας τοὺς ἀδελφοὺς του.

Ἄρχιμ. Ἐ. Τ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΠΡΩΤ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΓΓΕΛΙΔΑΚΗ

Ο ΘΕΟΣ ΩΣ ΦΩΣ ΚΑΙ ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

Θεολογικό δοκίμιο

(σχήμα 14X24 ἑκατ., σελ. 192)

Θεολογικό δοκίμιο ποιμαντικοῦ–ἐποικοδομητικοῦ χαρακτήρα πού πραγματεύεται τήν ὀρθόδοξη διδασκαλία ὅτι ὁ Τριαδικός Θεός εἶναι ἡ πηγή τοῦ φωτός, ὁ φωτισμός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων τῶν πιστῶν. Ὁ συγγραφέας παρουσιάζει ὅλες τίς ἐκφράσεις αὐτῆς στή βιβλική καί πατερική παράδοση, καθώς καί στόν λειτουργικό βίο τῆς Ἐκκλησίας.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στίς ὁποῖα περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr